

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. gruodžio 16 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Europos arešto orderis – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija – Taikymo sritis – 51 straipsnis – Sąjungos teisės įgyvendinimas – Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR – Teisingumo Teismo jurisdikcija – Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas prieš išduodant Europos arešto orderį – Principas *ne bis in idem* – 50 straipsnis – „Išteisinimo“ ir „pripažinimo kaltu“ sąvokos – Amnestija išduodančiojoje valstybėje narėje – Galutinis sprendimas nutraukti baudžiamąjį persekiojimą – Amnestijos atšaukimas – Nutarties nutraukti baudžiamąjį persekiojimą panaikinimas – Baudžiamojo persekiojimo atnaujinimas – Būtinybė priimti sprendimą po to, kai buvo įvertinta atitinkamo asmens baudžiamoji atsakomybė – Direktyva 2012/13/ES – Teisė į informaciją baudžiamajame procese – Taikymo sritis – „Baudžiamojo proceso“ sąvoka – Teisėkūros procedūra, susijusi su rezoliucijos dėl amnestijos atšaukimo priėmimu – Šios rezoliucijos atitikties valstybės Konstitucijai teisminė peržiūros procedūra“

Byloje C-203/20

dėl *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavos III apylinkės teismas, Slovakija) 2020 m. gegužės 11 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2020 m. gegužės 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

AB,

CD,

EF,

NO,

JL,

GH,

IJ,

LM,

PR,

* Proceso kalba: slovakų.

ST,

UV,

WZ,

BC,

DE,

FG,

dalyvaujant

HI,

Krajskj prokuratúra v Bratislave,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro trečiosios kolegijos pirmininko pareigas einanti antrosios kolegijos pirmininkė A. Prechal, teisėjai J. Passer, F. Biltgen, L. S. Rossi (pranešėja) ir N. Wahl,

generalinė advokatė J. Kokott,

M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2021 m. gegužės 6 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- AB, atstovaujamo *advokāti* M. Mandzák, M. Para, Ľ. Hlbočan ir Ľ. Kaščák,
- CD, EF, NO ir JL, atstovaujamų *advokāti* M. Krajčí ir M. Para,
- IJ, atstovaujamo *advokāti* M. Totkovič ir M. Pohovej,
- *Krajská prokuratúra v Bratislave*, atstovaujamos R. Remeta ir V. Pravda,
- Slovakijos vyriausybės, atstovaujamos B. Ricziová,
- Europos Komisijos, atstovaujamos S. Grünheid ir A. Tokár,

susipažinęs su 2021 m. birželio 17 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl ESS 4 straipsnio 3 dalies, SESV 82 straipsnio, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47, 48 ir 50 straipsnių, 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34) ir 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012, p. 1) išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant baudžiamąją bylą, iškeltą AB, CD, EF, NO, JL, GH, IJ, LM, PR, ST, UV, WZ, BC, DE ir FG (toliau – kaltinamieji), per kurią prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ketina išduoti Europos arešto orderį dėl vieno iš šių asmenų.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Pagrindų sprendimas 2002/584

- 3 Pagrindų sprendimo 2002/584 17 straipsnio „Sprendimo dėl Europos arešto orderio vykdymo priėmimo terminai ir tvarka“ 1 dalyje nustatyta:

„Europos arešto orderis nagrinėjamas ir vykdomas skubos tvarka.“

Direktyva 2012/13

- 4 Direktyvos 2012/13 1 straipsnyje „Dalykas“ numatyta:

„Šia direktyva nustatomos taisyklės, susijusios su įtariamųjų ar kaltinamųjų teise į informaciją apie jų teises baudžiamajame procese ir apie jiems pareikštus kaltinimus. Ja taip pat nustatomos taisyklės, susijusios su asmenų, kuriems taikomas Europos arešto orderis, teise į informaciją apie jų teises.“

- 5 Šios direktyvos 2 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalyje nustatyta:

„Ši direktyva taikoma nuo momento, kai valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos praneša asmenims, kad jie įtariamai arba kaltinami padarę nusikalstamą veiką, iki proceso pabaigos, t. y. iki bus galutinai išspręstas klausimas, ar įtariamasis arba kaltinamasis įvykdė nusikalstamą veiką, įskaitant, jei taikoma, nuteisimą [apkaltinamojo nuosprendžio] ir sprendimo dėl apeliacinio skundo priėmimą.“

Slovakijos teisė

Iš dalies pakeista Konstitucija

- 6 *Ústava Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Konstitucija), iš dalies pakeistos 2017 m. kovo 30 d. *Ústavný zákon č. 71/2017 Z. z.* (Konstitucinis įstatymas Nr. 71/2017) (toliau – iš dalies pakeista Konstitucija), 86 straipsnyje nustatyta:

„*Národná rada Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Nacionalinė Taryba), be kita ko, yra kompetentinga:

<...>

- i) priimti sprendimą dėl [Slovakijos Respublikos] Prezidento sprendimo, priimto pagal 102 straipsnio 1 dalies j punktą, panaikinimo, jeigu jis prieštarauja demokratijos ir teisinės valstybės principams; priimta rezoliucija yra visuotinai taikoma ir skelbiama laikantis tos pačios tvarkos, kaip skelbiant įstatymą

<...>“

- 7 Šios Konstitucijos 129a straipsnyje numatyta:

„*Ústavný súd Slovenskej republiky* [(Slovakijos Respublikos Konstitucinis Teismas)] priima sprendimą dėl Slovakijos Respublikos Nacionalinės Tarybos rezoliucijos, kuria atšaukiama amnestija ar individualiai suteikta malonė, priimtos pagal 86 straipsnio i punktą, atitikties Konstitucijai. Konstitucinis Teismas savo iniciatyva inicijuoja procedūrą pagal pirmąjį sakinį <...>“

- 8 Minėtos Konstitucijos 154f straipsnyje nurodyta:

„1. 86 straipsnio i punkto, 88a straipsnio bei 129a straipsnio nuostatos taip pat taikomos 1998 m. kovo 3 d. Slovakijos Respublikos Ministro Pirmininko sprendimo Nr. 55/1998 dėl amnestijos paskelbimo V ir VI straipsniams, 1998 m. liepos 7 d. Slovakijos Respublikos Ministro Pirmininko sprendimui Nr. 214/1998 dėl amnestijos paskelbimo ir 1997 m. gruodžio 12 d. Slovakijos Respublikos prezidento sprendimui Nr. <...>, kuriuo nuteistajam suteikiama malonė.

2. Atšaukus amnestiją arba malonę pagal 1 dalį:

- a) viešosios valdžios institucijų sprendimai panaikinami tiek, kiek jie buvo priimti ir motyvuoti 1 dalyje nurodytais sprendimais dėl amnestijos arba malonės suteikimo; ir
- b) dingsta baudžiamojo persekiojimo teisinės kliūtys, egzistavusios dėl 1 dalyje nurodytų sprendimų dėl amnestijos arba malonės suteikimo; šių teisinių kliūčių galiojimo laikotarpis neįtraukiamas skaičiuojant senaties terminus, susijusius su faktinėmis aplinkybėmis, dėl kurių paskelbta ar suteikta 1 dalyje nurodyta amnestija arba malonė.“

Iš dalies pakeistas Konstitucinio Teismo įstatymas

- 9 *Zákon č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov* (Įstatymas Nr. 38/1993 dėl Slovakijos Respublikos Konstitucinio Teismo organizavimo, procesinių taisyklių ir teisėjų statuso) su pakeitimais, padarytais 2017 m. kovo 30 d. *Zákon č. 72/2017 Z. z.* (Įstatymas 72/2017) (toliau – iš dalies pakeistas Konstitucinio Teismo įstatymas), trečio skyriaus antros antraštinės dalies šeštame skirsnyje esančio 48b straipsnio 1–3 dalyse buvo numatyta:

„1. Pagal Konstitucijos 129a straipsnį Konstitucinis Teismas savo iniciatyva pradeda nagrinėjimo iš esmės procedūrą, kuri pagal Konstitucijos 86 straipsnio i punktą pradeda Slovakijos Respublikos Nacionalinės tarybos priimtos rezoliucijos paskelbimo *Zbierka zákonov* [(Oficialusis leidinys)] dieną.

2. Procedūroje dalyvauja tik Slovakijos Respublikos Nacionalinė taryba.

3. Kita procedūros šalis yra Slovakijos Respublikos vyriausybė, kuriai atstovauja Slovakijos Respublikos teisingumo ministras, jeigu procedūra susijusi su rezoliucija, kuria buvo atšaukta amnestija, arba Slovakijos Respublikos Prezidentas, jeigu procedūra susijusi su rezoliucija, kuria atšaukta individualiai suteikta malonė.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 Dėl įvairių 1995 m. padarytų nusikalstamų veikų Slovakijoje buvo vykdomas kaltinamųjų baudžiamasis persekiojimas.
- 11 1998 m. kovo 3 d. Slovakijos Respublikos Ministras pirmininkas, kuris, pasibaigus Slovakijos Respublikos prezidento kadencijai, tuo metu vykdė jo įgaliojimus, patvirtino amnestiją, apimančią šias nusikalstamas veikas (toliau – 1998 m. amnestija).
- 12 2001 m. birželio 29 d. *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavos III apylinkės teismas, Slovakija) nutartimi užbaigė minėtą baudžiamąjį persekiojimą, be kita ko, remdamasis šia amnestija. Ši nutartis, tapusi galutine, Slovakijos teisėje sukėlė tokias pačias pasekmes, kokias būtų lėmęs išteisinamasis nuosprendis.
- 13 2017 m. balandžio 4 d. įsigaliojo Konstitucinis įstatymas 71/2017 ir Įstatymas 72/2017.
- 14 Slovakijos Respublikos Nacionalinė taryba, remdamasi iš dalies pakeistos Konstitucijos 86 straipsnio i punktu, 2017 m. balandžio 5 d. rezoliucija atšaukė 1998 m. amnestiją.
- 15 2017 m. gegužės 31 d. sprendimu *Ústavný súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Konstitucinis Teismas), taikydamas iš dalies pakeistos Konstitucijos 129a straipsnį, nusprendė, kad ši rezoliucija atitinka Konstituciją.
- 16 Pagal iš dalies pakeistos Konstitucijos 154f straipsnio 2 dalį 2017 m. balandžio 5 d. rezoliucija panaikino 2001 m. birželio 29 d. *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavos III apylinkės teismas) nutartį, todėl kaltinamųjų baudžiamasis persekiojimas buvo atnaujintas.

- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad *Krajská prokuratúra v Bratislave* (Bratislavos apygardos prokuratūra, Slovakija) prašymu jis išdavė tarptautinį arešto orderį dėl ST, motyvuodamas tuo, kad jis gali būti Malyje. Šis teismas priduria, kad atsižvelgdamas į tai, jog negalima atmesti galimybės, kad šis asmuo yra vienos iš valstybių narių teritorijoje, jis ketina dėl jo išduoti ir Europos arešto orderį.
- 18 Vis dėlto šiam teismui kyla klausimas, ar pagal principą *ne bis in idem* draudžiama išduoti tokį Europos arešto orderį pagrindinėje byloje.
- 19 Šiuo klausimu nurodęs, kad, jo nuomone, Pagrindų sprendimas 2002/584, taigi, ir Chartija, taikytini nagrinėjamu atveju, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paaiškina, kad prieš išduodamas Europos arešto orderį jis turi įsitikinti, be kita ko, kad bus užtikrinta atitinkamo asmens pagrindinių teisių apsauga. Šiuo tikslu jis visų pirma siekia išsiaiškinti, ar galutiniam sprendimui, kuriuo nutraukiamas baudžiamasis persekiojimas, taikomas Chartijos 50 straipsnyje įtvirtintas principas *ne bis in idem*, konkrečiai esant tokioms aplinkybėms, kai toks sprendimas buvo priimtas remiantis amnestija ir vėliau panaikintas dėl teisės akto, kuriuo atšaukiama ši amnestija, sukeltų pasekmių be konkretaus teismo sprendimo ar teismo proceso.
- 20 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar teisėkūros procedūra, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurios dalykas – amnestijos atšaukimas, lėmęs individualaus galutinio sprendimo, kuriuo nutraukiamas baudžiamasis persekiojimas, panaikinimą, patenka į Direktyvos 2012/13, kurioje įtvirtinta kiekvieno kaltinamojo teisė kiekvienu baudžiamojo proceso etapu gauti informaciją apie šį procesą, jeigu ji būtina siekiant užtikrinti teisingą bylos nagrinėjimą ir teisę susipažinti su bylos medžiaga, taikymo sritį. Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai, šis teismas pažymi, kad procedūros Slovakijos Respublikos Nacionalinėje Taryboje ir *Ústavný súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Konstitucinis Teismas) sudaro kliūtis bet kurioje iš šių procedūrų dalyvaujantiesiems šaliai pasinaudoti pagrindinėmis procesinėmis teisėmis, o tai gali pažeisti ne tik minėtos direktyvos nuostatas, bet ir Chartijos 47 ir 50 straipsnius bei SESV 82 straipsnį.
- 21 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos valstybės narės Konstitucinio Teismo vykdoma teisės akto nuostatos, kuria atšaukiama amnestija, kontrolė apsiriboja vien jos atitikties nacionalinei Konstitucijai vertinimu ir negali būti vertinama, be kita ko, ar ji atitinka Sąjungos teisę, yra suderinami su SESV 267 straipsniu, su pagrindinėmis teisėmis, be kita ko, užtikrinamomis Chartijos 47 ir 50 straipsniais, tai pat su lojalios bendradarbiavimo principu, išplaukiančiu iš ESS 4 straipsnio 3 dalies. Be to, amnestijos atšaukimo „nacionalinis mechanizmas“ gali prieštarauti proporcingumo ir veiksmingumo principams, pagal kuriuos ribojama valstybių narių procedūrinė autonomija priimant nacionalinės teisės nuostatas.
- 22 Tokiomis sąlygomis *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavos III apylinkės teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar, atsižvelgiant į [Chartijos] 50 straipsnį, pagal principą *ne bis in idem* draudžiama išduoti Europos arešto orderį, kaip jis suprantamas pagal Pagrindų sprendimą 2002/584, kai baudžiamoji byla galutinai užbaigta teismui priėmus išteisinamąjį nuosprendį arba baudžiamąją bylą nutraukus, jeigu toks sprendimas buvo priimtas remiantis amnestija, kurią teisės aktų leidėjas atšaukė šiam sprendimui įsiteisėjus, ir pagal vidaus teisinę tvarką dėl tokios amnestijos atšaukimo taip pat panaikinami viešosios valdžios institucijų sprendimai

ties, kiek jie buvo priimti ir motyvuoti remiantis amnestija ir suteikta malone, tad nebelieka baudžiamojo persekiojimo teisinių kliūčių, egzistavusių dėl amnestijos (kuri dabar atšaukta) ir tokia padėtis susiklosto be konkretaus teismo sprendimo ar teismo proceso?

2. Ar nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią tiesiogiai, be nacionalinio teismo sprendimo, panaikinama nacionalinio teismo nutartis nutraukti baudžiamąją bylą, kuri pagal nacionalinę teisę yra galutinis išteisinamasis nuosprendis ir kurios pagrindu buvo galutinai nutraukta baudžiamoji byla po to, kai pagal nacionalinę teisės nuostatą paskelbta amnestija, yra suderinama su [Chartijos] 47 straipsnyje garantuojama teise į nešališką teismą ir [Chartijos] 50 straipsnyje ir [SESV] 82 straipsnyje garantuojama teise nebūti du kartus teisišiamam ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką?
3. Ar nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią *Ústavný súd Slovenskej republiky* [(Slovakijos Respublikos Konstituciniam Teismui)] tikrinant *Národná rada Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Nacionalinė Taryba) rezoliuciją, kuria atšaukiama amnestija arba individualiai suteikta malonė ir kuri priimta pagal [iš dalies pakeistos Konstitucijos] 86 straipsnio i punktą, leidžiama vertinti tik jos atitiktį Konstitucijai, neatsižvelgiant į Europos Sąjungos priimtus privalomojo pobūdžio teisės aktus, visų pirma [Chartiją], Sutartį dėl ESV ir [ES sutartį], atitinka lojalumo principą, kaip jis suprantamas pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį, SESV 267 straipsnį ir SESV 82 straipsnį, ir yra suderinama su Chartijos 47 straipsnyje garantuojama teise į nešališką teismą bei Chartijos 50 straipsnyje garantuojama teise nebūti du kartus teisišiamam ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką?“

Dėl proceso Teisingumo Teisme

Prašymas taikyti prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra

23. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paprašė šią bylą nagrinėti pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnyje numatytą prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą, remdamasis Pagrindų sprendimo 2002/584 17 straipsnio 1 dalimi, kurioje numatyta, kad „Europos arešto orderis nagrinėjamas ir vykdomas skubos tvarka“.
24. 2020 m. birželio 3 d. Teisingumo Teismas, vadovaudamasis teisėjos pranešėjos siūlymu ir išklausęs generalinę advokatę, nusprendė netenkinti šio prašymo, nes nacionalinis teismas nepateikė jokios informacijos, leidžiančios įvertinti konkrečias priežastis, dėl kurių reikėtų skubiai priimti sprendimą šioje byloje. Konkrečiai kalbant, minėtas teismas nenurodė, kad kaltinamieji yra sulaikyti, ir juo labiau nepateikė motyvų, dėl kurių Teisingumo Teismo atsakymai galėjo turėti lemiamą reikšmę galimam minėtų asmenų paleidimui į laisvę.

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

25. 2021 m. birželio 22 d. AB pateikė Teisingumo Teismo kanceliarijai prašymą nurodyti atnaujinti žodinę proceso dalį.
26. Grįsdamas savo prašymą AB pažymi, kad generalinė advokatė savo išvados 53 ir 54 punktuose nurodė, jog prašyme priimti prejudicinį sprendimą yra tam tikrų netikslumų. Šiomis aplinkybėmis AB patikslina (pateikdamas kaip naują aplinkybę), kad *Okresný súd Bratislava III*

(Bratislavos III apylinkės teismas) 2001 m. birželio 29 d. nutartyje baudžiamosios bylos nutraukimą motyvavo ne paskelbta amnestija, bet nacionalinėje teisėje įtvirtintu principu *ne bis in idem*.

- 27 Pagal savo Procedūros reglamento 83 straipsnį Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį – pirmiausia, jeigu baigus žodinę proceso dalį šalis pateikė naują faktą, kuris gali būti lemiamas Teisingumo Teismui priimant sprendimą, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės.
- 28 Vis dėlto nagrinėjamu atveju taip nėra.
- 29 Iš tiesų savo prašyme AB tik pateikia savo faktinių bylos aplinkybių vertinimą ir ypač dėl 2001 m. birželio 29 d. *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavos III apylinkės teismas) nutarties.
- 30 Vis dėlto, be to, kad toks vertinimas nėra nauja faktinė aplinkybė, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad, vykstant SESV 267 straipsnyje numatytam procesui dėl prejudicinio sprendimo priėmimo, pagrįstam aiškiu nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo funkcijų atskyrimu, tik nacionalinis teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti pagrindinės bylos faktines aplinkybes. Taigi Teisingumo Teismas turi kompetenciją priimti sprendimą dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar galiojimo tik atsižvelgdamas į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo aprašytą faktinę ir teisinę situaciją, siekdamas šiam teismui pateikti informacijos, naudingos sprendimui jo nagrinėjamoje byloje priimti (2017 m. balandžio 27 d. Sprendimo *A-Rosa Flussschiff*, C-620/15, EU:C:2017:309, 35 punktas ir 2019 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Dilly's Wellnesshotel*, C-585/17, EU:C:2019:969, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 31 Be to, tiek, kiek savo prašymu atnaujinti žodinę proceso dalį AB siekia atsakyti į generalinės advokatės išvadą, pakanka pažymėti, kad pats generalinio advokato išvados turinys taip pat negali būti laikomas nauja faktine aplinkybe, antraip šalys, remdamosi tokia faktine aplinkybe, galėtų atsakyti į šią išvadą. Tačiau šalys negali pateikti nuomonės dėl generalinio advokato išvados. Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę pabrėžti, kad pagal SESV 252 straipsnį generalinis advokatas viešame posėdyje visiškai nešališkai ir nepriklausomai teikia motyvuotą išvadą dėl bylų, kuriose pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statutą jis privalo dalyvauti, tam, kad padėtų šiam teismui vykdyti užduotį – užtikrinti, kad aiškinant ir taikant Sutartis būtų laikomasi teisės. Pagal šio statuto 20 straipsnio ketvirtą pastraipą ir Procedūros reglamento 82 straipsnio 2 dalį generalinio advokato išvada užbaigia žodinę proceso dalį. Kadangi dėl šios išvados šalys negali pateikti nuomonės, ja pradėdamas Teisingumo Teismo pasitarimo etapus. Taigi tai yra ne Teisingumo Teismui nepriklausančios institucijos nuomonė, skirta teisėjams ar šalims, o individuali, motyvuota ir viešai išreikšta pačios institucijos nario nuomonė (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 32 Šiuo atveju Teisingumo Teismas, išklausęs generalinę advokatę, konstatuoja, kad AB pateikta informacija neatskleidžia jokios naujos faktinės aplinkybės, galinčios turėti lemiamos įtakos sprendimui, kurį jis turi priimti šioje byloje, ir kad ši byla neturi būti nagrinėjama remiantis argumentu, dėl kurio šalys ar suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės. Be to, pasibaigus rašytinei ir žodinei proceso dalims, Teisingumo Teismas turi visą reikiamą informaciją, todėl yra pakankamai informuotas, kad galėtų priimti sprendimą.

- 33 Taigi nereikia nurodyti atnaujinti žodinės proceso dalies.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 34 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Chartijos 50 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama išduoti Europos arešto orderį dėl asmens, kurio baudžiamasis persekiojimas buvo iš pradžių nutrauktas, po to, kai remdamasis paskelbta amnestija teismas priėmė galutinį sprendimą, o vėliau jis atnaujintas priėmus įstatymą, kuriuo ši amnestija atšaukta, o minėtas teismo sprendimas panaikintas.

Dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos

- 35 Slovakijos vyriausybė ginčija Teisingumo Teismo jurisdikciją priimti sprendimą dėl pirmojo prejudicinio klausimo, motyvuodama tuo, kad pagrindinėje byloje netaikytina jokia Sąjungos teisės nuostata, todėl Chartija taip pat nėra taikoma. Iš tikrųjų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia, kad Teisingumo Teismas išnagrinėtų Slovakijos nacionalinę teisę amnestijos srityje, o tai nepatenka į jo jurisdikciją. Be to, Sąjungos teisė netaikoma *ratione temporis*, nes visos pagrindinėje byloje nagrinėjamos faktinės aplinkybės susiklostė iki Slovakijos Respublikos įstojimo į Sąjungą.
- 36 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pirmasis prejudicinis klausimas susijęs su Chartijos 50 straipsniu.
- 37 Chartijos taikymo sritis, kiek tai susiję su valstybių narių veiksmais, apibrėžta jos 51 straipsnio 1 dalyje; pagal ją Chartijos nuostatos valstybėms narėms yra skirtos tik tais atvejais, kai jos įgyvendina Sąjungos teisę.
- 38 Chartijos 51 straipsnio 1 dalis patvirtina suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pagal kurią Sąjungos teisinėje sistemoje užtikrinamos pagrindinės teisės gali būti taikomos esant visoms situacijoms, kurias reglamentuoja Sąjungos teisė, tačiau negali peržengti šių situacijų ribų (2021 m. sausio 14 d. Sprendimo *Okrazhna prokuratura – Haskovo ir Apelativna prokuratura – Plovdiv*, C-393/19, EU:C:2021:8, 31 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 39 Taigi, jeigu teisinė situacija nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos priimti dėl jos sprendimo ir Chartijos nuostatos, kuriomis galbūt remiamasi, *per se* negali pagrįsti šios jurisdikcijos (2021 m. sausio 14 d. Sprendimo *Okrazhna prokuratura – Haskovo ir Apelativna prokuratura – Plovdiv*, C-393/19, EU:C:2021:8, 32 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 40 Nagrinėjamu atveju, kaip pažymi Europos Komisija, iš tiesų pagrindinė byla susijusi su pažeidimais, kurie nėra suderinti Sąjungos teisėje, be to, šia teise nereglamentuojamas amnestijos paskelbimas ir atšaukimas.

- 41 Vis dėlto pirmasis klausimas pateiktas ne dėl nacionalinės teisės aktų, susijusių su šiomis nusikalstamomis veikomis ar amnestija, išaiškinimo, o dėl Chartijos 50 straipsnio išaiškinimo, susijusio su Europos arešto orderio išdavimo procedūra, kurią ketina pradėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 42 Tokia procedūra patenka į Pagrindų sprendimo 2002/584 *ratione materiae* ir *ratione temporis* taikymo sritis, todėl, kadangi šis sprendimas gali būti taikomas Europos arešto orderio išdavimo procedūrai, kurią prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ketina pradėti, Chartija taip pat gali būti taikoma šiai procedūrai.
- 43 Taigi Teisingumo Teismas yra kompetentingas atsakyti į pirmąjį prejudicinį klausimą.

Dėl priimtinumų

- 44 Slovakijos vyriausybė ir Komisija pabrėžia, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas dar neišdavė Europos arešto orderio ir nėra tikra, kad jis tai padarys, nes nėra nustatyta, kad asmuo, dėl kurio šis orderis turi būti išduotas, yra vienos iš valstybių narių teritorijoje. Valstybės narės įgyvendina Sąjungos teisę, kaip tai suprantama pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį, tik tuo atveju, kai išduodančioji teisminė institucija ir vykdančioji teisminė institucija taiko nacionalines nuostatas, priimtas vykdant Pagrindų sprendimą 2002/584. Taigi vien Europos arešto orderio išdavimas galėtų būti laikomas Sąjungos teisės įgyvendinimu. Tačiau tik ketinimo išduoti Europos arešto orderį nepakanka, kad atitinkamas baudžiamasis procesas būtų laikomas Sąjungos teisės įgyvendinimu ir dėl to atitinkamai Chartija būtų taikoma visiems klausimams, susijusiems su šio proceso teisėtumu. Taigi pirmasis prejudicinis klausimas yra nereikšmingas ir hipotetinis, todėl nepriimtinas.
- 45 Šiuo aspektu primintina, kad, Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant, kaip numatyta SESV 267 straipsnyje, tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes turi įvertinti, ar jo sprendimui priimti būtinas prejudicinis sprendimas, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl Teisingumo Teismas iš principo turi priimti sprendimą tuo atveju, kai pateikti klausimai yra susiję su Sąjungos teisės normos išaiškinimu (šiuo klausimu žr. 2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 46 Tuo remiantis reikia daryti išvadą, kad klausimams dėl Sąjungos teisės taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo, tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės nuostatos išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo aplinkybėmis ar dalyku, jeigu problema hipotetinė arba Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teisines aplinkybes, būtinas tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 28 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 47 Nagrinėjamu atveju iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą aiškiai matyti, kad *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavos III apylinkės teismas) mano, jog Europos arešto orderio dėl vieno iš kaltinamųjų išdavimo sąlygos iš principo įvykdytos ir jis ketina išduoti tokį Europos arešto orderį, nes gali būti, kad šis asmuo yra kitoje valstybėje narėje arba gali į ją atvykti. Be to, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad tai, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išduos Europos arešto orderį, priklauso nuo Teisingumo Teismo atsakymo į pirmąjį prejudicinį klausimą.

- 48 Šiomis aplinkybėmis teigiant, kad nacionalinis teismas, kuriam kyla abejonų dėl Europos arešto orderio išdavimo teisėtumo atsižvelgiant į taikytinas Sąjungos teisės nuostatas, turi išduoti tokį orderį, kad vėliau galėtų Teisingumo Teismui pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, būtų akivaizdžiai prieštaraujama minėto SESV 267 straipsnio tikslui.
- 49 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad šioje nuostatoje įtvirtintu prejudicinio sprendimo mechanizmu siekiama, kad visais atvejais Sąjungos teisė visose valstybėse narėse būtų taikoma vienodai, ir taip užkirsti kelią Sąjungos teisės, kurią turi taikyti nacionaliniai teismai, aiškinimo skirtumams, taip pat užtikrinti šį taikymą suteikiant nacionaliniams teismams galimybę pašalinti sunkumus, kurių galėtų kilti dėl reikalavimo visiškai įgyvendinti Sąjungos teisę valstybių narių teismų sistemose. Taigi, nacionaliniai teismai turi didžiausią diskreciją kreiptis į Teisingumo Teismą, jei mano, kad jų nagrinėjamoje byloje kyla klausimų dėl Sąjungos teisės nuostatų aiškinimo ar galiojimo vertinimo, ir dėl to jie turi priimti sprendimą (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *Consorzio Italian Management ir Catania Multiservizi*, C-561/19, EU:C:2021:799, 28 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 50 Taip juo labiau yra nagrinėjamu atveju, nes Europos arešto orderio sistemoje numatyta dviejų lygių procesinių ir pagrindinių teisių, kuriomis turi galėti pasinaudoti asmuo, kurį prašoma perduoti, gynyba; be pirmojo lygio teisminės gynybos, numatytos priimant nacionalinį sprendimą, pavyzdžiui, nutartį skirti suėmimą, yra ir antrojo lygio teisminė gynyba, kurią reikia užtikrinti išduodant Europos arešto orderį (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg ir Openbaar Ministerie (Liono ir Tūro prokurorai)*, C-566/19 PPU ir C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 51 Kalbant apie priemonę, kuri, kaip išduotas Europos arešto orderis, gali pažeisti atitinkamo asmens teisę į laisvę, pažymėtina, jog ši gynyba reiškia, kad sprendimas, atitinkantis veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus, turėtų būti priimtas bent vienu iš dviejų minėtos gynybos lygių (2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI (Liubeko ir Cvikau prokuratūros)*, C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 68 punktą).
- 52 Taigi pateikdama Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą dėl išaiškinimo tam, kad įsitikintų, kad Europos arešto orderio išdavimas atitinka iš Sąjungos teisės kylančius įpareigojimus, išduodančioji teisminė institucija ketina įvykdyti įsipareigojimus pagal Pagrindų sprendimą 2002/584 ir taip įgyvendina Sąjungos teisę, kaip tai suprantama pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį.
- 53 Be to, priešingai, nei pažymi Komisija, dėl tokių argumentų Sąjungos teisė netampa taikytina baudžiamajam procesui, per kurį šis Europos arešto orderis gali būti išduotas, nes šis baudžiamasis procesas skiriasi nuo tokio orderio išdavimo procedūros, kuriai vienintelei taikomas Pagrindų sprendimas 2002/584, taigi, ir Sąjungos teisė.
- 54 Iš to išplaukia, kad pirmasis prejudicinis klausimas yra priimtinas.

Dėl esmės

- 55 Siekiant atsakyti į pirmąjį klausimą, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Chartijos 50 straipsnio, kuriame Sąjungos teisėje įtvirtintas principas *ne bis in idem*, teksto, „niekas negali būti antrą kartą teisiamas ar baudžiamas už nusikalstamą veiką, dėl kurios Sąjungoje jis jau buvo galutinai išteisintas ar pripažintas kaltu pagal įstatymą“.

- 56 Siekiant nustatyti, ar teismo sprendimas yra sprendimas, kuriuo galutinai baigiamas su asmeniu susijęs baudžiamasis procesas, reikia įsitikinti, kad šis sprendimas buvo priimtas išnagrinėjus bylą iš esmės (pagal analogiją dėl 1990 m. birželio 19 d. Šengene pasirašytos Konvencijos, įgyvendinančios 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimą tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo (OL L 239, 2000, p. 19; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 2 t., p. 9), 54 straipsnio žr. 2005 m. kovo 10 d. Sprendimo *Miraglia*, C-469/03, EU:C:2005:156, 30 punktą; 2014 m. birželio 5 d. Sprendimo *M*, C-398/12, EU:C:2014:1057, 28 punktą ir 2016 m. birželio 29 d. Sprendimo *Kossowski*, C-486/14, EU:C:2016:483, 42 punktą).
- 57 Tokį aiškinimą patvirtina, pirma, Chartijos 50 straipsnio formuluotė, nes, kaip savo išvados 51 punkte pažymėjo generalinė advokatė, šioje nuostatoje vartojamos sąvokos „pripažinimas kaltu“ ir „išteisinimas“ neabejotinai reiškia, kad buvo išnagrinėta atitinkamo asmens baudžiamoji atsakomybė ir šiuo klausimu priimtas sprendimas.
- 58 Antra, toks aiškinimas atitinka teisėtą tikslą išvengti nusikalstamą veiką padariusių asmenų nebaudžiamumo; o šis tikslas atitinka laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės be vidaus sienų, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas, numatytas ESS 3 straipsnio 2 dalyje, kontekstą (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Petruhhin*, C-182/15, EU:C:2016:630, 36 ir 37 punktus; 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Ruska Federacija*, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, 60 punktą ir 2021 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Bundesrepublik Deutschland (Interpolo raudonasis pranešimas)*, C-505/19, EU:C:2021:376, 86 punktą).
- 59 Nagrinėjamu atveju iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad 2001 m. birželio 29 d. nutartis, kuria *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavos III apylinkės teismas) nutraukė kaltinamųjų baudžiamąjį persekiojimą pagal nacionalinę teisę, sukėlė išteisinamojo nuosprendžio pasekmes.
- 60 Vis dėlto neatsižvelgiant į šios nutarties pobūdį ir pasekmes Slovakijos teisėje iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos, regis, matyti, kad minėtos nutarties, priimtose remiantis, be kita ko, 1998 m. amnestija, vienintelė pasekmė buvo ta, kad minėtas baudžiamasis persekiojimas buvo nutrauktas prieš tai, nei *Okresný súd Bratislava III* (Bratislavos III apylinkės teismas) ar bet kuris kitas Slovakijos teismas galėjo priimti sprendimą dėl kaltinamųjų baudžiamosios atsakomybės, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 61 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Chartijos 50 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama išduoti Europos arešto orderį dėl asmens, kurio baudžiamasis persekiojimas buvo iš pradžių nutrauktas, kai remdamasis paskelbta amnestija teismas priėmė galutinį sprendimą, o vėliau – atnaujintas priėmus įstatymą, kuriuo ši amnestija atšaukta, ir minėtas teismo sprendimas atitinkamai panaikintas, jeigu pastarasis sprendimas buvo priimtas dar neišnagrinėjus atitinkamo asmens baudžiamosios atsakomybės.

Dėl antrojo klausimo

- 62 Pagal suformuotą jurisprudenciją nacionaliniams teismams ir Teisingumo Teismui bendradarbiaujant, kaip numatyta SESV 267 straipsnyje, pastarasis turi pateikti nacionaliniam teismui naudingą atsakymą, kuris leistų priimti sprendimą jo nagrinėjamoje byloje. Atsižvelgiant į

tai, Teisingumo Teismui prireikus gali tekti performuluoti pateiktus klausimus (2021 m. spalio 26 d. Sprendimo C-109/20, *PL Holdings*, EU:C:2021:875, 34 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 63 Taigi, atsižvelgiant į prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvus, apibendrintus šio sprendimo 20 punkte, antrąjį prejudicinį klausimą reikia suprasti taip, kad juo siekiama nustatyti, ar Direktyva 2012/13 turi būti aiškinama taip, kad ji taikoma teisėkūros procedūrai, susijusiai su amnestijos atšaukimu, ir teismo procesui, kurio tikslas – patikrinti šio atšaukimo atitiktį nacionalinei Konstitucijai, ir, jei taip, ar pagal šią direktyvą, siejamą su, be kita ko, Chartijos 47 ir 50 straipsniais, draudžiami tokia procedūra ir toks procesas.
- 64 Net taip performuluotas šis klausimas, Slovakijos vyriausybės ir Komisijos manymu, yra nepriimtinas. Iš tiesų, kadangi Direktyva 2012/13 susijusi tik su baudžiamuoju procesu, ji netaikoma Slovakijos Respublikos nacionalinės tarybos arba *Ústavný súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Konstitucinis Teismas) inicijuotoms procedūroms pagal taikytiną Slovakijos teisę. Konkrečiai kalbant, procesas šiame teisme nesusijęs su konkrečių fizinių ar juridinių asmenų teisėmis ir pareigomis, ir jo dalykas nėra nagrinėti jų baudžiamąją atsakomybę. Vienintelis šios proceso tikslas yra įvertinti Slovakijos Respublikos Nacionalinės Tarybos rezoliucijos, priimtos pagal iš dalies pakeistos Konstitucijos 86 straipsnio 1 punktą, atitiktį Konstitucijai.
- 65 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad pateikti prieštaravimai dėl antrojo prejudicinio klausimo priimtumo iš esmės susiję su pačia Sąjungos teisės apimtimi, visų pirma su Direktyvos 2012/13 taikymo sritimi, taigi su jos aiškinimu. Vadinasi, tokie argumentai, kurie susiję su pateikto klausimo esme, iš esmės negali lemti šio klausimo nepriimtumo (pagal analogiją žr. 2021 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Repubblica*, C-896/19, EU:C:2021:311, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 66 Taigi antrasis prejudicinis klausimas, performuluotas šio sprendimo 63 punkte, yra priimtinas.
- 67 Siekiant į jį atsakyti, reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 2012/13 1 straipsnį ja nustatomos taisyklės, susijusios, pirma, su įtariamųjų ar kaltinamųjų teise į informaciją apie jų teises baudžiamajame procese ir apie jiems pareikštus kaltinimus ir, antra, su asmenų, dėl kurių išduotas Europos arešto orderis, teise į informaciją apie jų teises.
- 68 Be to, pagal Direktyvos 2012/13 2 straipsnio 1 dalį ši direktyva taikoma nuo momento, kai valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos praneša asmenims, kad jie įtariamai arba kaltinami padarę nusikalstamą veiką, iki proceso pabaigos, t. y. kol bus galutinai išspręstas klausimas, ar įtariamasis arba kaltinamasis įvykdė nusikalstamą veiką, įskaitant, jei taikoma, apkaltinamojo nuosprendžio priėmimą ir sprendimo dėl apeliacinio skundo priėmimą.
- 69 Iš šių nuostatų matyti, kad ši direktyva taikoma procedūroms, susijusioms su Europos arešto orderiais ir baudžiamosiomis bylomis, nes pastarosiomis siekiama nustatyti, ar įtariamasis arba kaltinamasis padarė nusikalstamą veiką.
- 70 Darytina išvada, kad procedūra, kuria nesiekama nustatyti asmens baudžiamosios atsakomybės, nepatenka į Direktyvos 2012/13 taikymo sritį.

- 71 Konkrečiai kalbant, ši direktyva negali būti taikoma nei teisėkūros procedūrai, susijusiai su amnestijos atšaukimu, nei teismo procesui, per kurį siekiama patikrinti šio atšaukimo atitiktį nacionalinei Konstitucijai. Iš tiesų, net neatsižvelgiant į jų poveikį asmens procesinei padėčiai, tokia procedūra ar tokiu procesu nesiekama nustatyti galimos šio asmens baudžiamosios atsakomybės.
- 72 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį prejudicinį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyva 2012/13 turi būti aiškinama taip, kad ji netaikoma nei teisėkūros procedūrai, susijusiai su amnestijos atšaukimu, nei teismo procesui, per kurį siekiama patikrinti, ar šis atšaukimas atitinka nacionalinę Konstituciją.

Dėl trečiojo klausimo

- 73 Trečiuoju prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar ESS 4 straipsnio 3 dalis, SESV 82 ir 267 straipsniai ir Chartijos 47 ir 50 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos šios valstybės narės Konstitucinio Teismo vykdoma teisės akto nuostatos, kuria atšaukiama amnestija, kontrolė apima tik jos atitiktis Konstitucijai vertinimą, o jos atitiktis Sąjungos teisei negali būti įvertinta.
- 74 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip teisingai pažymėjo Slovakijos vyriausybė ir kaip savo išvados 72 punkte nurodė generalinė advokatė, nacionalinės teisės aktais, kuriuose numatyta teisėkūros procedūra, susijusi su amnestijos atšaukimu, ir teismo procesas, kurio tikslas – patikrinti šio atšaukimo atitiktį Konstitucijai, Sąjungos teisė neįgyvendinama, nes tokia procedūra ir toks procesas nepatenka į šios teisės taikymo sritį.
- 75 Kadangi Sąjungos teisė tokiems nacionalinės teisės aktams netaikytina, Teisingumo Teismas, atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 37–39 punktuose, nėra kompetentingas atsakyti į trečiąjį prejudicinį klausimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 76 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 50 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama išduoti Europos arešto orderį dėl asmens, kurio baudžiamasis persekiojimas buvo iš pradžių nutrauktas, kai remdamasis paskelbta amnestija teismas priėmė galutinį sprendimą, o vėliau – atnaujintas priėmus įstatymą, kuriuo ši amnestija atšaukta, ir minėtas teismo sprendimas atitinkamai panaikintas, jeigu pastarasis sprendimas buvo priimtas dar neišnagrinėjus atitinkamo asmens baudžiamosios atsakomybės.**

2. 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese turi būti aiškinama taip, kad ji netaikoma nei teisėkūros procedūrai, susijusiai su amnestijos atšaukimu, nei teismo procesui, per kurį siekiama patikrinti, ar šis atšaukimas atitinka nacionalinę Konstituciją.

Parašai.